

Chương 110: Olivia Lanze (2) - Gặp Gỡ Olivia Lanze

(Số từ: 2795)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:26 PM 30/08/2025

Bertus không nói cho tôi biết về những người thuộc Thần Điện Hiệp Sĩ thật sự như thế nào. Nếu cậu muốn nói, cậu đã phải kể cho tôi nghe trước rằng các quốc gia đã chia nhau những tù binh ác quỷ để thỏa mãn những ham muốn trần tục của họ.

Tất nhiên, kể cả khi Bertus không nói rõ, tôi vẫn biết về chuyện này.

Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra với Olivia Lanze trong tiểu thuyết gốc.

Việc cô ấy muốn rời Temple và từ bỏ đức tin của mình có thể là hậu quả của vụ khủng bố này. Tuy nhiên, vì đây là một sự kiện có tác động đáng kể đến Thần Điện Hiệp Sĩ, nên Olivia Lanze, con gái của Đoàn trưởng Thần Điện Hiệp Sĩ, cũng có thể đã bị ảnh hưởng.

Tất nhiên, việc cô ấy rời đi có thể xảy ra bất kể thế nào.

Nếu cô ấy phát hiện ra rằng Thần Điện Hiệp Sĩ đang giam giữ tù binh ác quỷ như nô lệ, cô ấy sẽ cảm thấy một sự phản bội không thể tin được.

Sau khi tốt nghiệp, cô ấy đã có kế hoạch gia nhập họ; nếu cô ấy phát hiện ra những ham muốn xấu xa như vậy lại làm hỏng Thần Điện Hiệp Sĩ, việc cô ấy muốn rời Temple và từ bỏ đức tin của mình vì cảm giác bị phản bội là điều quá dễ hiểu.

Cô ấy đã cống hiến cả đời cho nhóm đó, nhưng vì cô ấy phát hiện ra rằng tất cả đều mục ruỗng từ bên trong, cô ấy không thể tiếp tục như thể chưa có chuyện gì xảy ra nữa.

Cô ấy có thể đã phát hiện ra rằng cả Thần Điện Hiệp Sĩ lẫn Giáo Hội Towan đều đã hoàn toàn bị tha hóa. Chỉ cần nghe những câu chuyện kể về cô ấy, người ta có thể cảm nhận rằng cô ấy là một người có tinh thần công lý mạnh mẽ, với đức tin sâu sắc và lòng tốt trong trái tim.

Đó là khả năng đầu tiên.

Còn khả năng thứ hai Bertus đã đề cập như một trò đùa...

Các linh mục của Towan không thể kết hôn, vì vậy cô ấy có thể đã muốn từ bỏ đức tin vì cô ấy thực sự có người yêu.

Điều đó không phải là hoàn toàn không thể, nhưng nếu đó là sự thật, điều đó sẽ gây sốc. Tình yêu mãnh liệt đến mức nào mà lại như vậy?

Bertus im lặng một lúc sau khi đưa ra hai phỏng đoán đó.

“Hừm... Tôi nghĩ đây có thể là một vấn đề nghiêm trọng, Reinhardt.”

“Nghiêm trọng đến vậy sao?”

“Cậu không nghĩ cô ấy sẽ gặp phải một rắc rối nghiêm trọng sao?”

Bertus thậm chí còn trông hơi lo lắng; điều đó thực sự không giống với cậu. Ý của cậu là rắc rối gì? Việc một người như cô ấy quyết định từ bỏ đức tin và tự nguyện rời trường đã là khá rắc rối rồi, nhưng cô ấy sẽ gặp phải rắc rối lớn hơn nữa sao?

“Cậu có ý gì?”

“Tôi không thể nói chi tiết cho cậu nhiều, nhưng nếu cô ấy đang cố gắng từ bỏ đức tin và rời Temple vì cô ấy phát hiện ra sự tha hóa trong Thần Điện Hiệp Sĩ... Chẳng phải cô ấy sẽ cố gắng phơi bày nó ra vì cảm giác tội lỗi sao?”

“À...”

Tôi cũng nghĩ vậy.

“Những người gây ra nhiều rắc rối nhất không phải là những kẻ xảo quyệt như cậu mà là những đứa khốn trung thực như Olivia Lanze.”

Bertus chỉ đơn giản miêu tả Thánh nữ quận Eredian Olivia Lanze là một đứa khốn trung thực.

Không, nhưng tại sao cậu lại nói điều đó một cách đột ngột như vậy?

Cô ấy đã khám phá ra sự tha hóa của giáo hội—sự tha hóa lớn đến mức cô ấy buộc phải từ bỏ đức tin của mình. Tuy nhiên, tính cách của cô ấy lại trung thực và tốt bụng. Cô ấy sẽ cố gắng phơi bày rằng tổ chức mà cô ấy tin tưởng đã thối rữa từ bên trong—ngay cả khi đó là cha của cô ấy, người đang đứng ngay giữa sự tha hóa đó.

Hình ảnh của Thần Điện Hiệp Sĩ và cả nhóm tôn giáo sẽ bị tổn hại nghiêm trọng. Tất nhiên, một điều như vậy đã không xảy ra trong tiểu thuyết gốc. Tôi thậm chí không biết vào thời điểm đó rằng Thần Điện Hiệp Sĩ là như vậy. Ý là, đó thậm chí không phải là trọng tâm chính của mô tả về họ.

Tôi đã viết rằng họ chỉ là một nhóm gọi là Thần Điện Hiệp Sĩ và rằng họ chủ yếu bao gồm các Thánh Kỵ Sĩ và linh mục và rằng họ cũng chiến đấu khi cánh cổng mở ra; đó là tất cả mô tả họ nhận được.

Nói cách khác, người ta có thể kết luận rằng sự cố này được gây ra bởi hiệu ứng cánh bướm như một phản ứng với vụ khủng bố của tôi. Một kết quả khả dĩ khác là Olivia Lanze thậm chí sẽ không thể thực hiện hành động của mình.

Vào thời điểm đó, chúng tôi không thể biết các sự kiện sẽ diễn ra như thế nào. Tuy nhiên, Bertus đã nhận thức được sự thật đó.

“Hừm... Nếu tôi có thể, tôi muốn chỉ chờ đợi và nhìn nó sụp đổ...”

Dù sao thì Bertus cũng không thích Thần Điện Hiệp Sĩ. Ngay cả khi một người không phải là người trong cuộc, đó cũng sẽ là một chuyện lớn nếu vị thánh có tiếng tăm đột nhiên công khai và tiết lộ những điều như vậy.

Tuy nhiên, nếu điều đó xảy ra, sự thật về việc các tù binh ác quỷ bị chia sẻ giữa các quốc gia tham gia cũng sẽ bị tiết lộ. Công chúng nói chung không hề biết về câu chuyện thực sự đằng sau vụ khủng bố đó.

Đó sẽ là một đòn chí mạng không chỉ đối với Thần Điện Hiệp Sĩ mà còn đối với tất cả các quốc gia đã tham gia vào Nhân Ma Đại Chiến.

“Tôi muốn đi gặp cô ấy.”

Bertus là Hoàng tử của Đế quốc.

Bất kể cậu còn trẻ thế nào, cô ấy cũng sẽ không thể từ chối yêu cầu gặp mặt của Bertus.

Bertus đứng dậy, nói rằng cậu sẽ nói chuyện với cô ấy. Bản chất của cuộc nói chuyện của họ không phải là thứ có thể chia sẻ với tôi, vì vậy cậu không đưa tôi đi cùng.

“Ừm...”

Tại sao mọi thứ lại cảm thấy như chúng đang bị thổi phồng ngày càng lớn hơn?

Có phải tôi vừa khuấy động một ổ ong vò vẽ không?

Bertus trở về vào khoảng buổi tối. Sau bữa tối, cậu gọi tôi trở lại sân thượng uống trà.

“Cậu nghĩ sao?”

“...Nên nói thế nào đây? Bản thân cô ấy cảm thấy là một người tốt, nhưng tôi cảm thấy khó chịu một cách kỳ lạ khi ở gần cô ấy. Dù không có gì sai với cô ấy... Hừm... Đây là lần đầu tiên tôi cảm thấy như vậy.”

À.

Thú vị.

Có vẻ như cậu cảm thấy những gì tôi đã cảm thấy khi tôi đến câu lạc bộ tôn giáo đó trước đây, cái cảm giác khó chịu kỳ lạ khi đối mặt với một người đơn giản là quá tốt và tử tế.

Quả nhiên, tôi đã có cái cảm giác kỳ lạ đó vì bản chất của tôi gần với của Bertus phải không? Cậu thở dài và nhấp một ngụm trà.

“Tất nhiên, nó tệ như tôi đã mong đợi. Tôi thậm chí không thể giao tiếp với con ngốc đó.”

Việc tốt bụng thì hay đấy, nhưng Bertus dường như đã coi cô ấy là một con ngốc mà cậu không thể giao tiếp được. Tôi không biết họ đã nói chuyện gì, nhưng cậu có lẽ đã cố gắng và thất bại trong việc đàm phán với cô ấy.

Tuy nhiên, người ta phải ngưỡng mộ sự cứng rắn của Bertus, khi có thể gọi một người có biệt danh vĩ đại như ‘Thánh nữ quận Eredian’ chỉ là một con ngốc.

“Để trả lời câu hỏi của cậu. Cậu chỉ cần biết điều này...”

Bertus thực sự đang đưa cho tôi câu trả lời cho câu hỏi ban đầu của tôi.

“Cô ấy đã phát hiện ra một vấn đề bên trong Thần Điện Hiệp Sĩ; đó là lý do tại sao cô ấy muốn từ bỏ mọi thứ. Và ngoài ra...”

Bertus nở một nụ cười kỳ lạ và nghiêng đầu.

“Đây không chỉ là vấn đề cô ấy muốn rời Temple và từ bỏ đức tin của mình. Nếu cô ấy cứ tiếp tục như vậy, cô ấy sẽ không có một cái chết đơn giản.”

Nhìn Bertus nói về cái chết của một người với một nụ cười lại khiến tôi nhớ đến loại người mà cậu ban đầu được cho là.

“Cậu không thể nghĩ...”

Đến việc giết Olivia Lanze đúng không? Tôi thậm chí không thể kết thúc việc đặt câu hỏi đó. Olivia Lanze là một người có ảnh hưởng, người có thể gây ra rất nhiều rắc rối nếu bị bỏ mặc. Điều này cũng liên quan đến hình ảnh của Đế quốc, xét cho cùng.

Nếu vậy, Bertus có thể sẽ cố gắng loại bỏ cô ấy trước khi cô ấy có thể gây ra bất kỳ thiệt hại nào.

“Không đời nào, tôi sẽ không làm điều như vậy.”

Như thể cậu biết tôi đang nghĩ gì, Bertus bày tỏ sự khó chịu của mình.

“Chúng ta đang ở trong Temple mà?”

Bertus nói thêm điều đó để tôi hiểu. Tôi gật đầu.

Phải, việc Olivia Lanze luyện thuyên một cách bất cẩn là một vấn đề. Tuy nhiên, nó sẽ gây ra rất nhiều vấn đề cho Đế quốc nếu có chuyện gì đó xảy ra với một trong các học viên của Lớp Royal của Temple.

Gây ra một vấn đề lớn hơn chỉ để che đậy một vấn đề khác là một sự ô nhục to lớn—đó là điều Bertus đang cố gắng nói.

Do đó, Bertus sẽ không làm điều như vậy, nhưng—thành thật mà nói—tôi không chắc chắn.

“Nhân tiện, cô ấy không biết cậu, vậy tại sao cậu đột nhiên tò mò về cô ấy?”

Bertus dường như tò mò hơn về lý do tại sao tôi đột nhiên quan tâm đến chuyện cá nhân của một tiền bối không liên quan.

“...Một tiền bối tôi quen đang lo lắng cho cô ấy.”

“À, cô ấy à?”

Bertus gật đầu, biết rằng Adriana và tôi khá thân thiết.

“Điều này sẽ không kết thúc tốt đẹp cho cô ấy đâu.”

Bất kể Bertus có làm gì hay không, giọng điệu của cậu đã thể hiện một cảm giác chắc chắn rằng một sự cố lớn sẽ sớm xảy ra.

Lòng bàn tay tôi ướt đầm mồ hôi lạnh.

Tôi không thể đưa cho Adriana thông tin như vậy.

Những đứa khốn trung thực sẽ gây ra những vấn đề lớn. Adriana có lẽ cũng là một trong những tên khốn đó. Nếu cô ấy phát hiện ra, cô ấy chắc chắn sẽ cố gắng tự mình làm điều gì đó và tự đặt mình vào nguy hiểm.

Chết tiệt.

Mạng sống của một người tôi thậm chí còn chưa gặp đã gặp nguy hiểm.

Bertus đã có một cuộc trò chuyện với Olivia Lanze, người rõ ràng sẽ làm điều gì đó ngu ngốc vì uy tín của Đế quốc. Tuy nhiên, tôi nhận ra rằng họ không thể giao tiếp với nhau.

Vì tôi, mọi thứ có thể đã trở nên tồi tệ hơn. Dù khả năng rất thấp, nhưng Bertus vẫn có thể thực hiện một số biện pháp quyết liệt.

Tôi quyết định tự mình đi lên tầng năm. Nói chuyện với Adriana sẽ chỉ làm tăng thêm số người gây rắc rối.

Khi tôi đến sảnh ký túc xá năm của Lớp A, mắt mọi người đều dán vào tôi, mở to. Họ có lẽ đang tự hỏi tại sao một người của các năm thấp hơn lại đến đó.

“T-tôi, ừm... Tôi đang tìm một tiền bối tên là Olivia Lanze.”

“Ồ... Tôi hiểu rồi. Được. Chờ ở đây một lát.”

“Vâng, cảm ơn.”

Như thể họ biết chuyện gì đang xảy ra, người tiên bồi tôi hỏi chỉ thờ dài.

Olivia dường như đã đóng một vai trò nhất định trong việc tạo ra bầu không khí ảm đạm bao trùm năm của Lớp A.

Người tiên bồi đã bảo tôi chờ ở sảnh một lát đã tử tế đích thân đi gọi cô ấy.

Các học viên học năm năm của Temple đã 21 tuổi. Họ đã là người lớn. Tuy nhiên, vì cô ấy đã tự nhốt mình trong một năm, cô ấy sẽ 22 tuổi.

Tôi được cho biết rằng Olivia Lanze, người tôi sắp gặp, đã sở hữu thánh lực to lớn đến mức cô ấy có thể sử dụng ma pháp thánh cấp cao.

Tôi không biết liệu cô ấy có tài năng chiến đấu tương tự không, nhưng tôi đoán là có.

Sau một lúc, một người dường như là cô ấy—mặc đồng phục của Lớp Royal—đi về phía tôi với người tiên bồi kia bên cạnh.

Cô ấy chắc hẳn đã rơi vào vực sâu của sự tuyệt vọng, vì vậy vẻ mặt của cô ấy có vẻ hơi cứng, nhưng cô ấy không thể che giấu tính cách hiền lành và bản chất tốt bụng của mình...

“Gần đây có rất nhiều người tìm tôi. Chuyện gì vậy?”

Tôi không biết nhiều về cô ấy, nhưng tôi có thể nói rằng cô ấy là một người đẹp lộng lẫy.

Chỉ cần nhìn thấy vẻ ngoài như nữ thần ấy là đủ để tôi hiểu tại sao họ lại gọi cô là Thánh nữ quận Eredian. Mái tóc vàng bạch kim phong phú—gần như trắng—của cô xõa xuống tận thắt lưng, và khuôn mặt cô được tô điểm bởi đôi mắt xanh lục xinh đẹp hơi xéch cũng như đôi môi hồng ấm áp.

Ngay cả khi chỉ nhìn cô nàng, tôi cũng tự hỏi làm thế nào một người đẹp như tranh vẽ như vậy lại có thể tồn tại. Cô quá hoàn hảo đến nỗi gần như không tự nhiên.

“Ừ-ừm... Vâng. Tên tôi là Reinhardt. Một học viên năm nhất.”

“À, à... Vậy cậu là Reinhardt. Phải. Tôi hiểu rồi.”

Cô mỉm cười và vỗ nhẹ vào đầu tôi một chút, có lẽ vì cô đã nghe một chút về tôi từ Bertus.

“Cậu dường như lo lắng cho tôi, dù tôi không biết tại sao. Cảm ơn cậu, Reinhardt.”

Dù cô chỉ chạm vào tôi một chút, nhưng nó mang lại cảm giác thiêng liêng. Tôi rõ ràng cảm thấy tim mình đập mạnh. Không.

Tôi gặp rắc rối rồi. Tôi không đến đó vì điều đó. Tôi không thể tập trung.

Nó không giống như tình yêu sét đánh hay gì đó, nhưng tôi cảm thấy mình giống như một người vừa lặn vào một thế giới hoàn toàn khác. Tôi tự hỏi liệu mình có được phép đổi mặt với cô như vậy không.

Nó là gì vậy?

Có rất nhiều đứa trẻ, ngay cả trong lớp của tôi, có thể thu hút ánh nhìn của người khác, nhưng vì một lý do nào đó, tôi cảm thấy rất xấu hổ khi đổi mặt với đôi mắt của người này.

Tôi cảm thấy như mình đang đối diện với đệ nhất đại mỹ nhân.

“Vậy, cậu muốn nói về chuyện gì?”

“Ừm, ừm... Chúng ta có thể nói chuyện ở một nơi yên tĩnh hơn không?”

Tôi thậm chí không thể giao tiếp bằng mắt với cô một cách đàng hoàng, nhưng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc nói ra.

Hành vi của tôi chắc chắn sẽ gây ra một số hiểu lầm.

Cho dù nhìn thế nào đi nữa, đó cũng là bức tranh hoàn hảo của một đứa trẻ năm nhất phải lòng tiên bối năm thứ năm của mình ngay từ cái nhìn đầu tiên!

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:**

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo

VIETQR

MB

MB

BIDV

50+

Thanks For Reading